

Forfatter: Laub, Wilhelm Frederik

Titel: BREV TIL: Mynster, Christian Peter Gutzon FRA: Laub, Wilhelm Frederik (1845-05-30)

Citation: Laub, Wilhelm Frederik: "BREV TIL: Mynster, Christian Peter Gutzon FRA: Laub, Wilhelm Frederik (1845-05-30)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)*, Karl Sehønbergs, s. 122. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-001-shoot-L0022522300010046.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Frederik Laub til Christian Mynster.
Frørup Præstegaard, 30. Maj. 1845.*

Inderlig kjære, trofaste, deltagende Ven! Du har maaske mange Gange, siden vi skiltes ad ved Rønnede Kro, ventet et Brev fra mig, som skulde sige Dig min Tak for de hjertelige Dage, vi levede sammen? Men det veed jeg: Du har ikke trot Dig glemt i mit Hjerte, — heller ikke, fordi jeg ikke lod høre fra mig til Dit Bryllup; Du har lært mig at kjende i Sorgens Dage, og har følt, at jeg elsker Dig, og veed derfor, at jeg nu glæder mig og takker Gud, som atter har velsignet Dig, Dit Barn og Dit Hus med sin bedste jordiske Velsignelse. Ja Gud velsigne og bevare Dig og Dine i Tid og Evighed! — — — Jeg er bedrøvet, dybt, dybt bedrøvet og dog glad og takker Gud, som har givet Arngoth Sejer formedelst Jesum Christum! Hun har sagt sit: „det er fuldbragt.“ I Onsdags Nat gik hun ind til sin Frelser, som nu giver hende sin Fred! — Bed for mig, at jeg maa elske mit Kors, som hun elskede sit! Jeg tænker, Otto skriver snart til Dig om den sidste hellige Tid her i Dit kjære Frørup; jeg kan ikke nu. Endnu den sidste Dag talte hun om Dig og Caroline, hun led usigeligt. Dødskampen varede i flere Dage, men Troen sejrede over Døden, og med fuld Bevidsthed sov hun stille ind. Din Hilsen til hende i Ottos Brev glædede hende. Hun takkede bestandig Gud for al hans Naade og Kjærlighed. Hun bad os takke og hilse alle hendes Venner; se: derfor faar Du disse Linier: Du var hendes Ven! Ogsaa Din Kone har kjendt hende lidt og vil elske hendes Minde for Din Skyld. Paa Torsdag, om Gud vil, bringe vi hende til hendes sidste Hvilested.

s. 123De Gamle her velsigne Dig og Dine, og vi Alle forene vore Bønner for Eder med deres.

Din inderligt hengivne Ven Fr. Laub.